

ת"פ 62453/06/20 - מדינת ישראל נגד איציק יצחקי

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 62453-06-20 מדינת ישראל נ' יצחקי

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן מדינת ישראל
	באמצעות ב"כ עו"ד גל גבאי- לשכת תביעות פתח תקווה נגד איציק יצחקי
	באמצעות ב"כ עו"ד אלעד שאול הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של סיוע לגניבה בידי עובד בהתאם לסעיפים 391 ו-31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פי המתואר בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הועסק הנאשם מזה כ-9 שנים כמחסנאי ממוחשב של מחסן השירות בחברת "טלדור מערכות מחשוב בע"מ הממוקמת בפתח תקווה. באותם מועדים, הועסק שרון משייב (להלן: "שרון") מזה כ-3 שנים בחברה כמחסנאי ממוחשב של מחסן השירות. במהלך חודש יולי 2019 גמלה בליבו של שרון ההחלטה לגנוב מחשבים מהחברה ולמכרם. בהמשך לאמור, פנה שרון אל הנאשם וביקש ממנו שיסייע לו לעשות כן.
3. בהתאם לעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, ביום 27.7.19 נכנס הנאשם אל מחסן השיווק בחברה. בנסיבות המתוארות נשא ונטל הנאשם מחשב מתוצרת LENOVO בשווי מוערך של כ-2500 ₪ וכן מחשב מתוצרת HP בשווי מוערך של כ-2000 ₪ (להלן: "המחשבים") והעבירם אל אזור עבודתו במחלקת השירות. שם החביאם ובהמשך העבירם אל סניף החברה הממוקם בבאר שבע וזאת באמצעות הוספת המחשבים אל השילוח שבוצע עבור החברה על ידי SMS. בסמוך למתואר הגיע שרון אל סניף החברה בבאר שבע ובסיום יום עבודתו העביר את המחשבים אל רכבו ובהמשך מכר שרון את המחשבים הגנובים לאחרים אשר זהותם אינה ידועה למאשימה.

4. בהתאם לעובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן, בחמש הזדמנויות שונות, במהלך חודש יולי 2019, נכנס הנאשם למחסן השיווק בחברה. ובהתאם לאותה שיטה, לקח שבעה מחשבים מסוגים שונים בשווי מוערך הנע בין 2000 ל- 2500 ₪ למחשב והעבירם אל אזור עבודתו במחלקת השירות. בהמשך הועברו המחשבים לסניף החברה בבאר שבע, שם אסף שרון את המחשבים. לאחר מכן, נהג שרון למכור את המחשבים לאחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה.

תסקיר שירות המבחן

5. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים מטעם שירות המבחן.
6. התסקיר הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם מתאר כי הנאשם כבן 41, עובד כמנהל בתחום רכש ולוגיסטיקה וכסייר לילה בחברת אבטחה. נעדר הרשעות קודמות ולא תלויים נגדו תיקי מב"ד נוספים. לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה על המעורבות בביצוען ומגלה תובנה באשר לחומרת מעשיו והשלכותיהם. מבטא אמפטיה כלפי המתלונן והציג הסכם פשרה שנערך במסגרת הליך אזרחי. שירות המבחן לא התרשם מדפוסי חשיבה והתנהגות שוליים או מרמתיים באישיות הנאשם, אך סבור כי הוא עשוי להיתרם מטיפול קבוצתי ייעודי בתחום המרמה. כמו כן, התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי, הקנס הגדול שמשלם למעסיקו, פיטוריו מהעבודה, אי יכולתו לשוב לעבודתו ותחושת הבושה, מסייעים בהפנמת חומרת המעשים ומציבים גבול ברור ומרתיע להתנהגותו.
7. תסקיר נוסף שהתקבל לדיון שהתקיים ביום 9.1.22 מתאר כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בתחום המרמה, מגיע בקביעות למפגשים הטיפולים, במהלכם נראה קשוב לתכנים שעולים בקבוצה. לצד זאת, נמסר כי עדיין מתקשה להעמיק בתכנים אישיים ולקחת חלק פעיל בקבוצה באופן עצמאי ומתקשה להתייחס לקיומם של דפוסי מרמה. שירות המבחן סבור כי הסיכון במצבו פחת, אך יש צורך בהמשך מעורבות טיפולית לצורך שמירה על רמת הסיכון הנמוכה. נוכח כך ולאור המוטיבציה והנכונות שמגלה הנאשם להמשיך השתתפותו בטיפול, ממליץ שירות המבחן על העמדתו בצו מבחן למשך שנה ובהתחשב בגורמי הסיכוי לשיקום סבור שירות המבחן כי ענישה בדרך של של"צ תאפשר את המשך טיפולו. באשר לשאלת הרשעתו בדיון, הנאשם לא הציג נזק קונקרטי. עם זאת, מאחר והיותו נעדר עבר פלילי, התובנה שמגלה באשר לנזקקותו הטיפולית, השתלבותו בטיפול ורצונו לשוב לעבוד בעירייה, ממליץ שירות המבחן לשקול בחיוב ביטול הרשעתו בדיון.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

8. בחוות הדעת שהתקבלה מיום 30.6.21, נקבע שהנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות.
9. חוות עדכנית התקבלה בתאריך 24.4.22, בה נקבע שוב כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

10. ב"כ המאשימה, עו"ד גל גבאי, טען לעונש והצביע על פגיעה בערכים המוגנים של קניין המתלונן וכן פגיעה ביחסי עובד ומעבידו. מדובר בנאשם שעבד כ-9 שנים כמחסנאי ממוחשב של מחסן השירות בחברה, כאשר המעביד נתן בו אמון והנאשם ניצל זאת. הנאשם והאחר עבדו כמכונה משומנת, בשיטה מתוחכמת, לגניבת ציוד למחשבים. עתר למתחם ענישה הנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר. הפנה לאמור בתסקירי שירות המבחן וציין כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה וביטא אמפטיה כלפי המתלונן. לצד זאת, הנאשם מצוי בראשיתו של טיפול, כאשר הוא מתקשה להעמיק בתכנים אישיים ולהתייחס לקיומם של דפוסי מרמה. באשר לביטול הרשעתו טען כי לא קיים נזק קונקרטי שמצדיק את ביטול הרשעתו בדיון, וזכותם של מעסיקים פוטנציאליים להיות מודעים להרשעתו של הנאשם. הפנה והגיש את גזר הדין בעניינו של האחר (ת/1) וכן הפנה לפסיקה. עתר להשית על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס.

11. ב"כ הנאשם, עו"ד אלעד שאול, טען כי מדובר בעבירת סיוע. האחר השתמש בנאשם על מנת שסייע לו להיחלץ מחובות כספיים. אין מחלוקת כי הנאשם לא נהנה מפירות גניבתו. אמנם מדובר בשני אישומים אך מדובר במסכת אירועים אחת שאירעה על פני 12 ימים בלבד. כל חטאו של הנאשם, מבלי להמעט במעשים, היה להעביר את המחשבים ממחסן אחד למקום אחר. ציין כי הנאשם שילם למתלוננת פיצוי בגובה של כ-60,000 ₪ (הוצג מסמך), והדגיש את בקשת המתלוננת להפסיק את ההליך נגד הנאשם. לשיטתו, הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף הנמוך. הפנה לפסיקה, לרבות למקרים חמורים מעניינו, שם ההליכים הסתיימו באי הרשעה. טען כי המתחם הראוי במקרה זה נע בין אי הרשעה וצו של"צ ועד 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, ועתר למקם את הנאשם בתחתית המתחם. וככל וייקבע מתחם חמור מזה ביקש לחרוג משיקולי שיקום. הדגיש כי הנאשם מצוי בראשיתו של הטיפול, אך אין לזקוף זאת לחובתו מאחר וחל עיכוב בשילובו בשל משבר הקורונה. טען שקבלת עתירתו לעונש לא תפגע באינטרס הציבורי.

דיון והכרעה

מתחם העונש

12. הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מהעבירות אותן ביצע הנאשם הינו שמירה על רכושו של המתלונן.

13. רף הפגיעה בערך המוגן גבוה וזאת מאחר והעבירה נעשתה על ידי עובד כלפי מעבידו, תוך ניצול יחסי האמון בין מעביד לעובד. פגיעה שכזו משליכה על יחסי עבודה בין עובדים למעבידים, אשר לנוכח מעשים שכאלו נאלצים להשקיע משאבים באבטחת רכושם מפני עובדיהם עצמם. המחוקק נתן דעתו לכך וקבע לצד עבירה זו עונש מרבי של 7 שנות מאסר בניגוד לעבירת הגניבה לה נקבע עונש מרבי של 3 שנות מאסר.

14. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, שקלתי את הנזק הכספי בגובה של כ-20,000 ₪ שנגרם לחברה שהעסיקה את הנאשם ואת העובדה שמדובר בעבירה לה נדרש תכנון מוקדם ותיאום. כך גם את ריבוי המעשים. מנגד, התחשבתי בחלקו של הנאשם בביצוע העבירות, בהיותו המסייע ולא המבצע העיקרי.

15. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת אציין מספר החלטות מאלו שהוצגו בפניי על ידי הצדדים, כמפורט להלן:

א. בת"פ 55634-12-19 מדינת ישראל נ' עודי (8.4.21), הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של גניבה בידי מעביד. הנאשם נטל סחורה ומכר אותה תמורת 20,000 ₪. לאחר מכן החזיר לחברה 60,000 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ל-10 חודשי מאסר, לצד ענישה נוספת וגזר על הנאשם 3 חודשי לריצוי בעבודות שירות.

ב. בעפ"ג 19348-12-18 בנימין נ' מדינת ישראל (12.2.19), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של גניבת עובד ממעביד. הנאשם נטל סכומי כסף שהגיעו לסכום כולל של 35,000 ₪. בית המשפט קמא גזר על המערער 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

ג. בת"פ 32430-03-13 מדינת ישראל נ' בשארה (29.1.15), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת גניבה בידי עובד. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, אולם כפר בסכום הגניבה אשר עמד על 215,650 ₪. על כן נשמעו ראיות הצדדים לעניין סכום הגניבה בלבד והוכרע כי סכום הגניבה אינו פוחת מ-122,397 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.

ד. ברע"פ 3153/10 גיא שבתשולי נ' מדינת ישראל (29.4.10), המבקש הועמד

לדין בגין עבירה של גניבה ממעביד. הנאשם גנב בשלוש הזדמנויות שונות ממעבידו תכשיטי זהב בסכום כולל של 2,000 ₪ לערך. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על קולת העונש, והטיל על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל וקנס. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ה. בת"פ 55016-09-17 מדינת ישראל נ' מירן אלל (12.3.19), הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירה של גניבה בידי עובד ממעביד. בסך הכל גנבה סך של 4358.63 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין מאסר מותנה ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל. לצד זאת, קבע בית המשפט כי בנסיבותיה של הנאשמת ניתן לוותר על הרשעתה בדין כך שההליך הסתיים באי הרשעה, התחייבות וצו מבחן.

16. הצדדים אף הציגו בפניי את גזר הדין שניתן בעניינו של המבצע העיקרי לו סייע הנאשם. גזר דין זה ניתן במסגרת ת"פ 62327-06-20, במסגרתו נתן את הדין הנאשם על ביצוע 3 עבירות של גניבה בידי עובד בצוותא, 3 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה של ניסיון גניבה בידי עובד ועבירה של הסגת גבול. הוא נידון ל-8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וכן מע"ת, תוך שנקבע מתחם הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר.

17. לנוכח עקרון אחידות הענישה, אתחשב בגזר הדין בעניינו של הנאשם האחר בבואי לקבוע את מתחם הענישה, תוך אבחנה בין הנאשם שבפניי לבין הנאשם האחר, הן בכך שהאחר הורשע בביצוע העבירה העיקרית בעוד הנאשם שבפניי הורשע בעבירת הסיוע, כך גם בכך שהנאשם האחר הורשע בעבירות נוספות.

18. **לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות המקרה שבפניי נע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד לעשרה חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.**

גזירת העונש

19. בכלל הנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה, שקלתי את העובדה שמדובר בנאשם יליד 1980, נעדר כל עבר פלילי שזו לו הסתבכותו היחידה עם החוק. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו וחסך בכך את הצורך בהעדת עדים ובזמן שיפוטי. שירות המבחן מציין כי הנאשם ביטא צער רב על מעשיו וגילה תובנה לחומרתם ומתמודד עם רגשות אשם קשים, בושה וירידה בביטחון העצמי בעקבות זאת. המדובר בעבירות שנעברו בתקופה של 12 ימים והנאשם לא נהנה מפירות גניבתו ואף שילם על כך בפיטוריו ממקום עבודתו בו עבד 9 שנים ובנוסף שילם לחברה פיצוי בסך של כ-60,000 ₪. הנאשם אף השתלב בהליך טיפולי, בעקבותיו

מעריך שירות המבחן כי הסיכון ממנו פחת, אולם שירות המבחן מציין גם את התרשמותו כי בעת הנוכחית מצליח הנאשם לקחת חלק בטיפול הקבוצתי באופן מצומצם.

אי הרשעה

20. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) (1997)**, נקבע כי אי הרשעתו של נאשם תתאפשר כאשר אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. באותו פסק דין נקבעו התנאים להימנעות מהרשעה, על הנאשם להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו וכי סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים.

21. כאמור לעיל, שירות המבחן ממליץ לשקול בחיוב את ביטול הרשעתו של הנאשם, למרות שלא הציג אישור המעיד כי ייגרם לו נזק קונקרטי עכשווי במידה והרשעתו תישאר על כנה, זאת לנוכח היותו נעדר עבר פלילי ובשל השתלבותו בהליך הטיפול.

22. לאחר שבחנתי את כלל הנסיבות, הגעתי למסקנה כי הנאשם אינו עומד בתנאים של "הלכת כתב". העבירה אותה עבר הנאשם מקשה על אפשרות ביטול הרשעתו, הן בשל חומרתה והן בשל העובדה כי לא נכון מבחינת האינטרס הציבורי כי דווקא עבירה מעין זו תימחק מרישומי הפליליים על מנת לאפשר לו שלא להיפגע באפשרות תעסוקתו העתידית. אחת ממטרות הענישה היא כי במידה ומעסיק רשאי לעיין בעברו הפלילי של הנאשם, יהיה בידו המידע על עבירה מעין זו. ככל שמדובר במעסיק אחר, הרי שנאסר עליו לבקש מהנאשם מידע על עברו הפלילי. גם בכל הנוגע לפגיעה הקונקרטית בעתידו של הנאשם, הרי שעצם העובדה כי במקום עבודה מסוים יקשה עליו לקבל עבודה, אין די על מנת להביא לביטול הרשעתו. מה עוד שגם טענה זו לא הוכחה.

סוף דבר

23. לאחר שהתחשבתי בכלל הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הגעתי למסקנה שיש בהן על מנת למקם את הנאשם בתחתית המתחם. אולם אין בהם על מנת להיענות להמלצת שירות המבחן להשתתף צו של"צ, מאחר ולצורך כך יש לסטות ממתחם הענישה ואיני סבור כי בנסיבות שהוצגו די על מנת להביא לכך.

24. מאחר והנאשם פוטר ממקום עבודתו ואף שילם פיצוי משמעותי, לא אגזור עליו ענישה כספית.

25. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים החל מהיום והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש.

לצורך ביצוע עבודות השירות יתייבב הנאשם בתאריך 10.5.22 בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז.

מובהר לנאשם כי באם לא יעמוד בכללי הממונה על עבודות השירות, ניתן יהיה להפסיק את ריצוי העונש בדרך זו ולהמשיך את ריצוי מאחורי סורג ובריח.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו אדר א' תשפ"ב, 27 פברואר 2022, בנוכחות הצדדים- ב"כ המאשימה עו"ד בר נמרי, הנאשם וב"כ עו"ד אלעד שאול.